C-412

[illegible] دی — ولم یکن له کفوا احد دی

[illegible] — دی پاک [illegible] الوهیت

[illegible] انلادی — دی [illegible] کون دی

[illegible] زمانی — [illegible] لریغ [illegible] دیا

[illegible] بوین — [illegible]

[illegible] دکی عالم دی — دی رازق دکل عالم دی

دی [illegible] دنشن دی [illegible] — بی زبان ده [illegible] کلیم دی

[illegible] توانا دی — [illegible] بی زره دانا دی

[illegible] بینای گا — دی بی [illegible] شنوای گا

[illegible] جهت — [illegible] بی پرواهی له حاجت

[illegible] محتاج دی — گدای اهل تاج دی

[illegible] دی بی نیاز — بی نیاز دی لا [illegible] ده

[illegible] — دی [illegible] و [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نه [illegible] | نه عرض نه [illegible]

نه شش جهت نه [illegible] | نه شهوت نه [illegible]

منزه ذی [illegible] | [illegible] ادراك

[illegible] | [illegible] گردش [illegible]

[illegible]

نه [illegible] | نه [illegible]

نه [illegible] | [illegible]

ذات صفات [illegible] | نه حدث [illegible]

[illegible] | [illegible]

منزه ذی [illegible] | [illegible]

په صفت موصوف هم دی   په کامل قدرت معروف دی
ده اول دی هم آخر دی   دی ظاهر دی هم باطن دی
لیونی په بنا کښی   شهه مرادونه پیدا کښی
په صفت کښی نه یی مثال   و بلیلیږی شی خیال ل

[illegible]

دوه رکنون دایمان دی   یو شی ئی دی عیان دی
یو اقرار دوم تصدیق دی   ای کړی منبه تحقیق دی
کوی نه اقرار و کا   هم به زړه اعتبار و کا
چه منکر یی بودی امیا   بالله رسول ده رسولی
دی پی ستا مسلمانی شی   مسلمان اهل ایمان شی
کوی نه اقرار و کا   او به زړه اعتبار نه کا
دی په مثل منافق دی   په روایات حدیث ناطق دی
[illegible] اعتبار نه کا   او به زړه اعتبار و کا

دي و شرع ته کافر دي | وزي خداي نه انکار وي

باب په بیان د مضمون د ایمان

د ایمان او صفت — تي یاد کړه نیک خصلت
اول وایه چه خداي حق دي — شریک نه لري مطلق دي
امنلي خداي ده — قل تل یا دشاهي دده
وایه بیا فرښتګان — امنلي دیکسان
فرمان دار د الله دي — خدمت کار د درګاه دي
وایه بیا دي امنیا — کتابون چه را غلیا
یا انبیان لا سنه خداي — همګي لا حق حسابي
اي بیا چه رسولان دي — هم وایه حق ګویان دي
منبعث ادي را غلیا — به حق وایه ما منیا
اي بیا چه ما منیا — د آخر د عاقبتیا
قیامت بیشي بي شک — همګي بیعلتیاي

وایه بیا تصدیق دي — د نیکي بدي لخدای

ولي خدای په نیکي راضي دي — په بدي چیرنا راضي دي

وایه بیا چه مرګ تر یون دي — پس لمرګه بیا ژوندون دي

د خیره په تحقیق ده — ما منلي په تصدیق ده

بیا اوایه وایمان زاوند — په اخلاص ورخن ماونه

کلمین په جنت شي — د رسول په شفاعت شي

چه شرطونه د ایمان دي — په شمار اوه عیان دي

اول شرط لمانځه دی کړه — شک شبهه پکښ ونکړه

د ایمان راوړو په غیب دي — چه لید عوا زي داغیب دي

بل چیل رضا بویې — پر اوره کښ ای بنک خو

بل حلال حلال کنړ ی دي — بل حرام حرام کنړل دي

بل کنړل د علم غیب — خاص خدای لره بې عیب

دي د شريعت کا فرد يا | يو زي خداي تعالی

باب په بيان د ... د ...

د ايمان او صفت	ئي ياد کړه نيك خصلت
اول وايه چه خداي حق دي	شريك نه لري مطلق دي
ما مثلي خداي ده	تل تر تل باد شاهي ده
واي بيا فرښتگان	ما مثلي د يکسان
فرمان دار د الله دي	خذمت کار ده درگاه دي
وايه بيا دي ما کتاب	کتابونه چه راغي
بيا بيان د سنه خداي	هلي د حق حساي
واي بيا چه رسولان دي	هم وايه حق گويان دي
رسنه غه ادي راغي	په حق وايه ما مينه
واي بيا چه ما مينه	د اخير دي عاقبت
چه قيامت به شي بي شك	همه کي ...

وایه بیا تصدیق زما یی — د نبي محمد لخدای

ولي خدای په نبي راضي دی — په نبي چه ډیر نا راضي دي

وایه بیا چه مرګ ثبوت دی — بیس له مرګه بیا ژوندون دی

د خیره په تحقیق ده — ما منلي په تصدیق ده

په اوانه وایمان زادونه — په اخلاص و رځن مادونه

کوم یې په جنت بیني — د رسول په شفاعت شي

څه شرطونه د ایمان دي — په شمار او دغه عیان دي

او شرط لمانځه کړه — شک شبهه نیشن و مکړه

د ایمان را وړو په غیب دی — چه لیده غواړي د عیب دی

په ځیل رضا بوئی بې — پراوره کیني اي نیک خوی

بل حلال حلال کنړی دي — بل حرام حرام کنړل دي

بل کنړل د علم غیب — خاص خدای لره بې عیب

شپږم شرطي له عذاب ... ويره دي له حساب

اووم شرط ي تکرم ... اميد واره اوس لکرم

[illegible]

داعيان حکم او ده دي ... تري ياد کړه چه داشيدي

اول هر چه ايمان راوړي ... په اخلاص له کفره اوړي

سر مالي په امان شي ... ناروا پري د لګان نشي

هم تشي خلاص له تند ول ... هم شي خلاص له ز نخول

هم به خلاص شي لدوزخ ... هم تکرم هم له تخ

چه ي سخت دي عذابونه ... په کافرو تر پا يونه

هم روزي لي جنت شي ... هميشه په به راحت شي

دا اوه حکم تمام شو ... مذکور هم ار تمام پيام شو

[illegible] ... قاعده ايمان [illegible]

در شرطون د بقا دي ... دا ايمان رده کړه ښادي

اول شکر په ایمان کړه	د شنه خدای پیشه چې لره
چه ایمان ئي درکړ تا لره	نچپر فضل څما لاله
هغه ئي تل کړه شما یاده	ویره تل کړه د قهاره
دویم ظلم په چا مکړه	لهر چا سره تل شه کړه
چه ایمان د په امان شي	هر مشکل په تا اسان شي
د خوی عکس کاندجان	[illegible]
د اسب د زوال دي	چه نکا هغه نهال دي

[illegible]

د اسلام پنځه بنا دي	پنځه واړه هغه دا دي
اول کلمه د [illegible]	پنځه وخت لمونځ روژه ده
د رمضان د میاشت [illegible]	حج زکوة و دیره شماره
[illegible] داذا استطاعت	د احیا نصاب مالداره

[illegible]

[illegible]

وامباشه په د اسلام کې　　آخر یې نام پنام دي

اول ذره کړه سا په ده　　او دریم اوصف دي

او دریم دی زیلا رحام　　نقه اهل اسلام

څلورم وترکي ادل دي　　او پنځم عمره تول دي

او شپږم پو فرز ټل لو　　خدمت کړه د مال دار لو

او اوم دي پر ژنا لو　　خدمت کړه د شوهر لو

بیان د حقیقت اسلام

د اسلام او د سنت　　معلوم شو د لا ایت

اول شان ختنه کول دي　　بل نوکون پر کول دي

بل دېر نو اخته دي　　بل حویل د سر وینبهر دي

بل لیهذا لیعد　　دوه ولکول دوینسود

بل وبینتنام لدنه　　دودکول دو پیتاباند

کړو اوه عمل کړي　　تپه څان د ښیکومل دي

باب په بیان د احکام د شریعت

چه احکام د شریعت دي — کل اته په حقیقت دي

اول فرض دویم واجب دي — بیا سنت بیا مستحب دي

بیا حلال مباح و شماره — بیا مکروه محرم اي یاره

نیکو کار امري په نجه کا — دا ورسته دواړه نه کا

چه بد په نجه عمل کا — بې ثواب خدای پاس کا

که مباح کا ثواب نوي — کي نه کا بیا عذاب نوي

په مکروه کړه عتاب دي — په حرام کړه کي عقاب دي

نه عمل به بوي خرات شي — پر عتاب هم پر عذاب شي

چه لد وا په بیارت او شي — لدنیا به د بر سنه بو شي

[illegible] ۲

باور وکړه چه خدای حق دي — شریک نه لري مطلق دي

بیا حق کتب پیغمبران — همګي فرښتګان

کتاب چه نه دي حق — حقیقت لري مطلق

۲ هر عمل د سنت یا د سنت والجماعت دي

هم ئي حق دي رسولان　　همکي دي حق گویان

قیامت حق لنه بي شك　　لري عقبه کلك

بس له مرك مسلمان　　ژوندون حق دي بدوان

هم خالق د خبر ستر　　پاك الله دي مفرد

هم خالق د کل عالم دي　　هم رازق د کل عالم دي

الله شي دي لا امثال　　لا معدوم دي لا زوال

بي اسم و مسما　　سره یو دي نه جدا

هم ئي کثره صفات　　غیر ذات و عین ذات

ذات صفات دده قدیم دي　　ز تغیر دوي سلیم دي

بي لده واره اشیا　　همکي دي نو پیدا

تغیر موي هر ساعت　　هم دده په ارادت

لوح قلم عرش کرسي　　ني وکنه فاني

هم جنت دوزخ یاره　　ارواحان و بیرو تماره

یه

فنا

ثنا ملکو وه د دې | ثنا وکړه د ده دې

مخلوق منکر قرآن | کوي ورپسې په ایمان

کتابون د رب واړه | هم پې غ خپرې وباړه

معراج محمد دې د حضرت | ثابت شوي په ایت

په حدیث و په خبر | چه هر یو دي معتبر

نه په خواب وه نه په وهم | عین بیښن وه هم په فهم

هم یقین وکړه مطلق | چه دلیل ار دي د خدای

بې مانند بې مثال | بې لوري حماال

معلوم شوله روایت | هیڅ نبي له نبوت

هرګز نه وه حق بیسیا | په کرم یې وو غازلي

هر نبي حزاریته وه | نشته نه ارتیه وه

پاک وو اله انبیا | له کناوا ور دا

جمله پیغمبران | دي بې شک حیبان

۴ پېغمبر کنبي بېغمبران ریالروه وي عیان

جنتي دي دعشرو   عشره مبشره

هم حسن وحسين یاد   فاطمه ورسره شماره

ي له بونه کواهي مله   دجنت به ميجا ده له

ر کواهي لي بهشتيان   دي هم مسلمانان

بالواهي لي کا قران   دي هم دوي دذنيا

دکواهي دد روا   عقدکو ز د ا

ولي حبيب کواهي مسلم   کرمومن ي خا دله

چه فلانم بهشتي دي   بلاشبهه جنتي
(یانه یم بهشتي)

یافلاني دوزخي دي
چه داحبيب کواهي ليني   هغولس به کا فرشته

دسلطان سنکندر چا   دلقمان هم واورنان

نبوت ونحشر کښد   یا شان وه ډیر بلند

مه ددروددواي به دو   مه تحت داي به دو

معجزه د انبياؤ   کرامت داوليا ؤ

ذوالجلال اکرم بي شکه — عميق لري لوي ملک

هم يکوړي به پوښتنه — له هر چانه شي هم وه

لما واوره دا خواب — چه بلو ړکي به عذاب

دي دادا به کافرانه — هم دغه فاسقانه

په قيامت شرطونه باره — که به شمار دي کا بي شماره

به چيل خاي بايد به بدا — وار به وار به هويدا شي

مرابطه حق دي تل حق — حبيب وکنه مطلق

که حق دي دا ضرار — واوره دا به احتياط

تل حق دي پر تل — دا علما خيا دل

حق دواړه جنتونه — دي حق نعم تون

نها عمر حضرت — هغه شوي هدايت

په احاديث دي — هغه هغه هغه

په حق دي — وه واړه لديه

دي به خلاص کا نه عصیان ۔ کړ روښن وي ایمان

هم کاند نیکو کا ر ۔ شفاعت ئې د لښکا ر

هم خیري بو د ر کوینه ۔ به قیامت اهل یقینه

بېښي لاس و مومنان ۔ به کښي لاس وکا فران

مومنان بوي ښاد من ۔ کافران بوي غمجن

هم ته کښېږه مطلق ۔ د خیرو [illegible]

هم کوي دا خدا مونه ۔ به اخپل عملو نه

د قیامت پورځ نه جا ۔ عین ده واوره مانه

بېګ د دوي به نیا ۔ نیکي نه ئي به پدي

بي ناو چي مبطل دي ۔ دي مبطل د نیک عمل

حرام رزق یرمتا ل ۔ د حلال بي قیل وقال

چه رزق نکري حرام ۔ هضم به بېشنو اسلام

د حلال به حساب وي ۔ د حرام به عذاب وي

دينل بو جبر اوي — دبدي بو بسر اوي
مخلوق وګڼه ايمان — دا مذهب د نعمان
هر چه غير مخلوق وائي — دا ويل پر خطا وائي
عمل بيل دي لا ايمان — دا نکته واوره لمانه
هم جهود تة وائيه — هغه وه وايه لديه
نه ايمان کم زيا تيږي — نه ايمان کار کميږي
ادعمل د هغو ويه — ظهور قدبل خويه
چه پيدا اي يقين نوي — هغه بل همين نشوي
دمرده وته رسيږي — هلکونه سبو ګيږي
تاثير چه پر لري دعا — اعتقاد وکړه بدا
ولي زيات دي هغو کاله — ددبيل ار ونبلو کاله
چه پيدا او ر نه دي — لا اسلامي وا نه دي
شک چه پچيل ايمان کړي — هر ګز مه کړه وا ور مان

دیموعه ۲۲ التمبه ۸ کلا زیت کلی کرشین

که څوک وائي مسلمان یم — مسلمان اهل عبایې
ورته وائي چې مؤمن یې — په ظاهر هم په باطن یې
هر چې ستا په یقین کوینه — خان وکوز نه څکوینه
هم د کوز کواهي مله — پرمست مابذ ختما دله
که تر کفر طاهر شین — عقیده لي پرخاهي وین
که مؤمن کزا ه وکا الله — کوزنه اویې پر یا بن
که څوک لي سپک کنزینه — دي لي شک مومن وسینه
په نیکي کوز نه خیني — که هر څو نیکي کوین
څوا قرار تصدیق نوي — که هر څو نیکي کوین
څوا قرار تصدیق نوي — په نیکي مومن دخوي
هم نه نیت د کفر مکړه — کوره زده کړه — وصلة
که کافر لي ورته لي — خان وکوزنه پسپائي
پرهیز لغیر ووکړه — څودلاس پسپاپه نسه کړه

دکافر

دکافرانو په دوا قبر — شان وکفرته بیانی

ته به پیښ لیبر دوکړه — خو دلاس رسیږی نه کړه

هم امردنه دښخدي — همینه لره په خاکی

تل کړه خوښه په جماعت — جماعت کښه سنت

چه بوالچي خوښه کوین — شان به خپل وشرمونه

کفتکو د چهارت — بیا راتو دحضرت

روا ندي بي مکړه — رسیي باور وکړه

افضل وکنړه صدیق — لعمر به تحقیق

بیاونه کنړه عمر — لعثمان معتبر

بیاته وکنړه جیا — لاعثمان بر عا

بیا بزدکي دعلي یاره — به اصحابو باند شماره

بیا بزدکي د اصحابانو — بیا به نور ومومنانو

مهرم د پاک رسول — کنړه مود چه شي قبول

په حرم کښې یاره | عایشه بهتره لوره

او به لوري وکښې ورو ده | فاطمه بهتره شماره

د اصحابو جنګ چې وه | نه چه جنګ یې پناحق وه

که قاتل وو که مقتول | دواړه وبخښل یې قبول

معاویه د حضرت یار و | د حضرت یار کیا نه و

دی کاتب وه د قرآن | دین یې ده دی ورد برسان

په دوستی یې نس کوره | لدي خان وزغوره

لعنت مه کړه په یزید | چه له رفض شه بعید

دی بې شک مسلمان وه | مصلي اهل ایمان وه

منع کړي دي حضرت | په مؤمن باید لعنت

نصیحت ما نه واخله | له بادشاه تر سره تا خل

که عادل وي که ظالم وي | که عالم وي که جاهل وي

څوک مړي نیکوکار وي | یا که مړی بدکردار وي

جنازه

نازه يې پر تا بوې — پر حاضر شه پخوې لوې

هم دي دلوا په قبلې حق — حقيقت لره مطلق

دلي غوږ کړه مسيا ته — چه ته غوږ نه کړې وهلته

هم امام کړې په بزکاري — يا امام که بدکرداري

اقتدا يې روا ده — عقيده سينه هم داده

پموزه مسح روا ده — هر صحراي نا روا ده

هغه وو انه لديته — په اقوال رافضي شيعه

عقايد مي دير بيان کړ — په پوښتو ترکيب آسان

هر مومن چه علم ددين کا — پداواره د يقين کا

هم عمل د پر کوښه — چه ايمان ي روږي شيته

په اودس کښ خلور خيره — فريضه دي اي عزيزه

اول فرض دمخ وله دي — چه اودس کا پريوه دي

د دیم ولر دي تر مځلو د لاسونو تر څنګلو
او د ریم مسح د سر ده ربع سر نه چه اکثر ده
څلورم يې غا ز ګذاره د پښو و لتر بيږ کو شماد

مسنونات چه او دس دي همګي بېشماره لس دي
اول لاس ولر دي تر څنګله بسم الله ويل دلنيله
نيت مسواک ور سره دي بل دخل د پوزه ول دي
بل خلال د ګنر ياره ورسره د ګتو شماره
هر اندام و به يې درخله د غوګونو مسح دله
د غيبس وار پوره شو همه وار په شماره شو

مستحب يې دا پنځه دي ترتيبو نه زياتي نه دي
اول مسح د کل سر دم د کل سر مسح بهتر دي

بل دغا پښې مسح وکړه ‏ پښې د پښې دا مضا ولکړه

په ترتیب سره اودس کړه ‏ دلاس ولړ ترتیب بس کړه

پس تر مسح دس وکړه ‏ لا دپس دپښتو ولکړه

دا ترتیب په طهارت کې ‏ دي راغلي په ایت کې

پنځم دا چه اي طالب ‏ اغاز کړه له ښي جانب

چه و پنځم اند اموه ‏ بابه مري نه غا سبوه

مستحب کسست نه دي ‏ ترسنتو نه کم نه دي

هغه بوي چه وکړي ‏ هس نه چه بعض نه کړي

دا اودس دي ادبوه ‏ په شماره پنځه خیروه

اول کبنیه ته په لوړه ‏ چه اودس کړې پر زړوله

هم د بوي دغه ناسته ‏ د قبلې ولوړه راسته

پاک مکان بوي چه وینه ‏ چه اودس پر کړي نیک څه

مذمه عوانه له بله — داورد بس یادکي دلي

که ضرور درباند تو شي — په خپلو خانکړي دي ویسه

بل مشغول په کلمه شه — په مذکور د دنیا مه شه

که مذکور د دنیا کړي — و ثواب وته به بیا کړي

دا یو څه وایه بیا ګڼه — په عمل یې راضي خدای کړي

مکروهات شپږ څیزه — ځواب ترزیات وایه عزیزه

ته پرهیز له وایه وکړه — چه مکروه یې توم دي مکړه

اول دا له هغو شپږو — وارده ته بدا وایه و غوږو

هر چه پوزه سونړ کوینه — په ښي لاس مکروه کوینه

دوېم خلال په پوزه ولد — په کینړ لاس او په ښي د

خلوم پرخ په زوره — اچه دل هد و ږ یو ره

و پنځم توکل ته مکره — د قبلي و لوري زده کړه

ادسبرم

او شپږم اسراف دي بيا | په اوبو کې وا اوره مانه

[illegible]

چه اودس په حرام ميږي | هغه نور معلوم ميږي

څوانده تر احتساب کړه | خان داخل په ثواب کړه

که په نمېز ورځ نکړي | داسنه نکړي ته سنه نکړي

پيما ني يو کړي ديره | تر حساب نيره به يه

هغه وادي وا اوره | اي مؤمن مسلمانه

که او به ځانه واخله | بي رضا نظلم واخله

د احرام شوي شك | پناه اي په يقين کلك

که اودس په پايد وکړي | دعبس کړي اودس نکړي

په طاهر که غوښه پرکيږي | ولي خطاي ته قبليږي

دا مثال دعزي زده کړه | که حرام وي غوښه پريکړه

اعاده يي په تا بو يا | که دو کړپ خو لويا

د غم حسم لړینه | کحرام منزل وینه
چه اودس پرته کوینه | بیا یې غونځ پرکړی ادین

باب په بیان د [illegible]

چه اودس خرمانه وینه | دی ته دایم چه څو وینه
اول دا چه څه غیاشی | لیدو لاړد اودس بیانه
مکر بادل دوړانه لا په | چه راووړي بیا چیار
اوس ته ما تیزي جیان | غونځ پرکیږي واوره ما
بل ښتی بل لیو ښوب دی | بل په ابلیخ په تکبر خوب دی
بل خنده قهقه وشماره | په کامل غانځ کې یاده
که نماز کړه وفي رسیده وي | نه چه د وفا رسیده وي
بل چه قي په ډک خوله کا | د طعام که د بل څه کا
بل زهداب بل زوه وبینه | که له زخمه جاري شینه
بل بر منډ چه ویخ نه شي | خپل مسح فیح ذکر شي

دابولس

داولس ما قوي نه | داودس دي دنيا وي

بيان د اودس [illegible]

دسي هر څه چي پيښي | نارغيزي زحمت پيښي

کامل وخت يې د نيت | ليا هيڅ نه بهيږي

نه هغه پيښي پوده بانه | هم پخپل وخت د کاند

نوي لوځي اودس جانه | نور دعوځ کار روا دي ماته

پيروني وخت دعماره | نور به ماته اودس دده

[illegible]

نه بيه د غسل د دي ياد | بهوه دري واره هويداد

چلول د ابو باته | بو جول بو نه کي شمار دي

دي د هير علم کل صورت | دي سباليش شي برابت

حديث و چنين | چمر بودي معتبر

وچ يا تو بوينته نشته | پاتي بايد عقل نشته

ولي فرض په پنځه نه دي | نه واجب دا کوټو دلته
بې ځي وینځ د کوځو ترشپې | چار د غسل په پېرشپې

باب په بیان د سنتو د غسل

کل د غسل سنت پاره | دا پنځه ځیز وشماره
اول ول د لاسو بوي | دویم کړي استنجا لوي
او دریم لر کونه | پلیتي ي له ځیل تنه
څلورم دا ودس کړه | پنځم د رخل خان ولړه
هرچه دا پنځه پرځاي کا | په تحقیق به راضي خداي کا

[illegible]

څلور غسل فریضه دي | داي بات عریضه دي
اول دا چه ده دي پي نخا | منی ټیبي ل ځیل ځاي
که په دفق په شهوت وي | بله فریضت وي
دویم دا دي اي طالب | چه حیض شي غایب

ددر

درستوکه دو راند   دوی دد واړه غسل کاند
د هیڅ داجه ننځه پاک   شي لحیض د د الک
څلورم یې د نفاس دی   چه په حیض مانند قیاس دی
احتلام که شي بې شهو   یا دخول که نعم
بیا چار ځما ۷ ل   غسل بوزي بې انزال

سنونه غسل څلور دی   داڅلور د دین انځور دی
اول غسل د جمعې دی   دویم غسل د عروه دی
دا اختري د رسېږ دی   دا احرام یې څلورم دی
هرچه دا غسل کوینه   پاك رسول په راضي شینه

واجب غسل واوره یاره   مستحب غسل یو شمار ته
واجب غسل د مرده دی   په ژوندون به مرده دی

بل کا فرضیه ایمان راوړي — په ده غسل واجب او لیا
داهل کړي جنب وي — او که نه یې مستحب دي

باب په بیان د [illegible]

چه د حیض کم مدت ده — درې شپې ورځ په شمار ده
واکثر چه یې دیرې — لس شپې ورځ حساب یې
کتر ده ور توشیوکم ده — یا نزل سوز یابی دم دی
داهغه سره هو نبیاره — حیض ندي می شماره
لري حکم د پاکۍ — نه لري د نا پاکي
پاکي نیم میاشت عیان — د دو حیض تر میان
او اکثر نلو یه — حد و عدیه څوویه

[illegible]

مده لنږه مقرر — نفاس نه لري پسر
او اکثر د وا ویه مانه — څلویښت ورځ شي ذي جانه

ترخلوبیږ

ترخلو بیت به ئیږي   د پاکۍ حکم کیږي
حایضه نفاس دوالیه   دوي دنه کاند داوایه
اول عزیمت دنه کوینه   مل روژي دنه لرینه
د روژه قضا دي کاندا   د لمانځه نشت پر باند
د قرآن لست دنک   بي غلاف لست دنک
بل جماع ي نا روا شي   د مسجد دخول پرا شي
د مک طواف دنک   کي وک بر به و که
دا نتیجه حکم یادکا   تخان به بارة لهسادکا

اي مؤمن به له صاف   کقران وي بي غلاف
احتیاط کړه له مسح   کدخان دي لي اودس
ولي لوبت یې روادین   کپتا غسل نه وین
اوکغسل پتا وبنه   دوالمنغ پتاشیه

هیڅ منع له دې حول | د مسجد په خوا او حول
هم د نجس د طواف دی | ما لیدلی په خلاف دی

څلور قسم استنجا ده | له هغو نه یوه دا ده
الوده که څان د ده وي | زیات له قدر د درم وي
د غه وینځل چه فرض ده | لازم شوی لک قرض ده
او که څان الوده وي | هم په قدر د درم وي
د غه وینځل واجب | ای د دینه عمل طالب
او که څانی الوده وي | کم تر قدر د درم وي
د غه وینځل سنت ده | د امام په روایت ده
که مخرج ی الوده وي | نور تری پات الوده وي
مستحب ی جان داده | د اخیر مو بیان دا ده
که په وقت د استنجا که | و قبلي ته مخ که په شا که

پایمبي

بابېښي لاس پي کوېږ | مارو ا دي کنړ چپ ه

[illegible]

چه کړه لرلا او بووي | بای توان د اودس نوي

په سبب د نخو ري | بالدبلي معذ و روي

تیمم په پاند فرض شي | د غاتحه د پاره فرض شي

فرض نبه یکبن د حشره | دي ځما یاره عزیزه

بوي نیت دي لماوره | دوي ضرب دي بنیاده

پایه جبس د خاور و بوي | دو الهضرب په خوی لوي

دمخ سبه دپه اول کړ | دلا سو نو دپه بل کړ

چه اودس په خو ماتیږي | تیمم هم په دوړ کیږي

ولي سبب دي لر منکلو | کړ د لاسو نو تر څنګلو

بلقادر که پاوبو شي | چه اودس پي پهغو شي

هم تیمم دال بر د شي | غوڅه ي پي اودس شي

باب په بیان د مسح موزه

مرد مسح په موزو کړي | چه اودس ئې په شو کړي
پس اودس چه بیا شي | نو د مسح په کوي
په حجه هغه وقت په | مسح کېږي نا روا
یوه ورځ شپه واوړه | د مقیم په حق کي جایز
مسافر چه مسح کانده | درې شپې ورځ د کانده
حساب ئې کا له نه پس | چه په ده شي بې اودس
چه د درې ورځې شپې پوره کا | نو د مسح باید نه کا
مسح د دې کوټې تخول دي | په موزه باید کول دي
چه اودس ځي مات و بنه | هغه مسح ورد کوینه
بل که خیر موزه شي | چه په درې کوت پاره شي
بل چه ورځي پښه اکثره | له موزه ای پس
بل که پښه لونه د دم | بل چه باندي موده شي

[illegible]

اودس

داودس کړ غاږکدار | پروني ښې پرهار
او بود په سوين | نور په ژنه رنګ شين
حکم دادي پرده باند | چې د دوي مسح برکاند
کړ پدا م ضرر موي | نور په دا حکم راودوي
چې دوي حمیره | په پرهار يا جبيره
کا او دس ئې کړ نوي | دا نيل روا پده وي
نور مسح په کوينه | نه هم نور چې روغ شي
پا تړي پرو دي جبيره | يا ښې پرا نسخ خيره
جراحت خو روغ نوي | مسح ماته د د نوي

اي طالب ښه پوه شه | د غانخه پوغم اند وه شه
کامان غوړي زاوزه | په غانخه ته کړ اي ورو
دريا وغانخه ته دي | نه سخه لا بنده دي

نمانځه کړي به تل ښاد من وي — بې لمانځه به تل غمجن وي
نمانځه کړي به د رحمت وي — بې لمانځه به ظلماني وي
نمانځه کړي به خندا وي — بې لمانځه به په ژړا وي
مصليان به خوشحاله وي — بې لمانځه به شرمنده وي
مصليان به آراسته وي — بې لمانځه به خوار خسته وي
هر چې کاندي لمونځ نه — پرې به ځلک د دوزخونه
په عذاب به ګرفتار شي — پرې به قهر د قهار شي
به کرده نو به وهل شي — لور به لور به تمبل وهل شي
به ړنګو نو به بد ترک وي — به وهلو به نهولک وي
لاس و پښې به ئې تړل شي — ځاي ځاي به خوړل شي
به انګس زړه قمام — ګیا به شي رسوا بدنام
شرمنده کي به وي پر هېڅ — تر حساب تيره بيره
خپل پردي به تر وېدا شي — لمونځ نه به وي چه کار شي

نه به خلاص په حيث شينه   نه به خاى د منته وينه

به لسبو کې به حصار شي   پرې به اور انبار انبار شي

کم خوبه دوى زاريکا   به دوى توبه کاريکا

نه به زارى بې قبليږي   نه عذاب به تر کميږي

پرې به اوري باران [illegible]   په شبو کلرم ماروه

هم د هغوى به ددې ناري   په ارمان ارمان به زارى

دا ټول به بې سود شي   بو زره به بهبود [illegible]

ولي خداى [illegible] بنه رښتيا   له درگاه [illegible] ولي

بيانوي حبيب بلاده   چه خوارى د دين دنياده

[illegible]   هيڅ [illegible] کم [illegible]

د احوال د بيلا زانو   درست بيان کړم عامانو

بوي [illegible] کړم عمرونه   چه [illegible] سلکو د [illegible]

بيان [illegible]   له [illegible] خوارى

چې يې صفت د بيلما زانو | هم خداى نه کا ندغا رانو

چې حکم يې غوښه او پېښي | لدنيا يا اعانت نو پېښي
هم يې خداى لحمند شي | پراسانه يې عانګند شي
سوال جواب به پراسان شي | پر روح به کورستان شي
تاريکي به تر خداى دوکا | پر به قبر کلي نور کا
لصراط به يي تير کا | تر به دي دادبه خبر کا
بنا پسته به لک عروي | دي به کل نور الستروي
پالک رسول به يي شفيع شي | ملايک به يي مطيع شي
پيغمبر لاس پناه ورکا | سخت ورځ به پراختر کا
ولږه تنده به پر نوي | نه ملا به غار مه وي
خلاص به وينه زهيبت | د قيامت له مصيبت
هم رودي به يي جنت شي | هم سراب به اير به نعمت شي

همېشه

همیشه به دیدار موي | د جنت پیالي به شوي
د جنت په میو نه صوړ د | کې به څښل کړ لبا رو
ښې حورې ښکلا تاجونه | مرصع ښکلي تختونه
ښایسته ښه بو راقونه | څراوکړي پر سر غونه
ښې موږي ښکلي باغونه | سره او زیر پکښې کاڼونه
نقاشي بستان سرایونه | ترچار په جاري نهرونه
دا کړ ورد وشنا بونه | ورته کړي کیا بونه
د عسلو ډک حوضونه | د شرابو ډک جاموسونه
د حوټر کواوزونه | چه به ساز کاسرودونه
د کوم وبجاونه | به کښې نایستي ښکلي جونه
حکمي به کافرونه | به زړه جوړ وسوئه
دمه ورند وبهلناونه | نوراني به توشناونه
اقوق برنیاد ونه | سندو سي بر بالښتونه

نکا زنک زړي ورشه کښي لون قماشونه
لهو تیم غمتونه چه وانښي حسابونه
هډ اي به وته عطا کړ ... لي تنا سکا
دغا نخه لبرکت اي اتما ئي بهلهنت
راشه مښ کړه چه غوکتو دیخونه والهد وقتونه
چه الله لنا راضي شي دغه چاردي روزي

چه لي دقت کړه غونځونه صبح نور يښي ثريا بونه
هغه غونځه نه قبليږي لا حواري په زيا تيږي
پراندلي ددي وقتونو دیخو واړه غونځونو
پتا با نه عين فرض ده تي زده کړه پتا فرض ده
اول وقت د صباح زده کړه بيا نه غونځي کښي حل کړه
چه سفيدي ويني لا ره ومشرق ته کا ي ويناه

غونځه

عمر چه د دا اصل لا نه وو ده دوکړه دا آدم وي
چه سهو شي په مشتمله په کتاب د اسمان خانه
اول وقت صباح د دي په کتاب کښې هویدا دي
چه رنګ یې سپین عیان شي ځکه او به د ده مسلمانه
د آفتاب عمر په صباح په احوال صاحب نظر شاکره
چې وحي ورته قبول شي او رحمت پرنا نزول شي
بیا آخر وقت مازیګر شي چه عمر عیني به خاتم شي
دغه وقت د خوار غافل نو که ست دین بیا زانو
کړي کاند خوړ و ړو وي ولې شان ئې د قضا وي
کړه قصد د امر کاند شرمندګي به وي بیا ئې
په ژړا به په قیامت شي د عمر عمر به پر بلا شي
ګرفتار به په عذاب شي او زړه لو به پر عتاب شي
چه څوک نه ا ادما نو نه بیا به نه مري سود و

بیا بیان د وقت ماښام

دویم وقت د ماښام دی | د بیان یې زه پښتنه ای
ته ی واوره لا خلاص | ای مؤمن خاص خلاص
د دوقت پزا اول کړانه | دلی او ه اسا ن دی
چه تعلیم یې لا استاذه | دي د رښلي ای ټیل ارادے
چه لسره عمرهار روزی | دغا ز وقت نور کیوری
چه عمرهار روزی یاره | اول وقت د عشاره
بیا آخر وقت هل ښیږ | چه دو چنلی لا صاښیږ
ده ښیښ سا بهرای یاره | ځما زوره عاد کنداره
دا مذهب د امام دی | چه ښکاره په خاص عام دی
ولی دا زلک یارانو | دي ویلی مؤمنانو
چه اخر وقت هل ښیږ | چه یلر چنلی لا صاښیږ
ادس لما واوره ای ورته | دبلا ځای ی ورځوده

الغاف

اتفاق دی په یو چند کلی اختلاف دی په دو چند کلی

ولی عمل د علما نو دا اکثر منتقد نو

په مذهب د امام دی دا شفقت یی عوام دی

ولی دی په علم غافل دی د غافلی کار کاهل دی

که فتوی کا مومنان په مذهب د ماما نو

دی عام په ورته شاکا داسی غوتخ په بخل قضا

چه بخت په پیدا کیزی هو چار په خلق عزیزی

تل کلی په دو چند دی دا صلی سانپه ای ره

چه پیدا که قیل وقال دی هر کور دی په کښی شکال دی

په شرح وقایه کی کوره په وپو هیزی وروره

ولی هر چه [illegible] ده دا ده ای په عقل پوره

اول منز کره هواره بیم تلی وا خلیله یاره

په عرض د کت کت په صحیح کره او کوت

داوه قدم شو ورو ورو ـ پښو مې کې و کو ر ه

بیا یې ورو وه ځان ته ـ په هغه رنګ همالته

چې ښکاره شو په اسمان ـ دا اسمان په هیڅ مینا یې

ددغه تیلي اې یاره ـ ځما یاره غازه کړه اره

دیو یم زیات نه ـ دستو نو یم ښایم ده

د باور وددیم قدم ـ نه هار ده تر دالم

داسود یم قدم ده ـ [illegible]

د کنک ده خلور یم ـ دو یساک م خلور یم

اوشپږم ده منګړي ـ م دا هغه نره په چنګ

دپهلټه انه یم قدم ـ ده د پو و ور یم ش ه

اوده ماه یم د کوره ـ ای ځما هو ښیار ورور

بیا دچند په هغه ښیلي ـ بی لدکا ضی کړه

لدوت عونه روادي ـ نور په هغه ترتضا دي

باب

باب په بیان غاز دیګر

اول وقت د غاز دیګر دی | د غاز پاوی الظهر دی
اول وقت ئې له هغه چه | چه خلاف د ظل بلا
دلی بی سایه اصلیه | خذ ایا دوه کره پریه سیه
بیا اخر وقت ئې تر پېښی | لمر افتاب به روانه شي
د دنیا و کار ته شا کړه | په اول وقت ئې ادا کړه
چه اخر ته د ربیرتې | په ایمان دو ډیر نږدې

باب په بیان د وخت ماښام

څلورم وقت غماښام دی | چه ظاهر په خاص عام کی
اول وقت ئې له غروب | ای ځما یاره محبوبه
بیا اخر وقت ئې ځلیږي | چه شفق په ورکیږي
خبر شه له شفق | دا خبره ده مطلق
امام وائي سپینی یا ده | یاران وائي چه سرخي ده
ته چه وایي ځما جانانه | و مغرب ته واوره ما نه

په مذهب دي دا يارانو | فتوي کړي علمانو

په اول وقت کښ اره | چې ښي خلاص له دي نه بل

په تاخير کي خطر دي | ده په دين دنيا ضرر دي

په حديث کي ذکر راغلي | ما په اسناد کښ ليدلي

[illegible]

پنځم وقت د ماښام دي | په احکام د خښتن دي

چې شفق ورک شي ياره | اول وقت دغه شماره

بيا اخر وقت هله شي | چې کاذب په ورکيده شي

چې د نيت ښي وادا | د رنګ وابره ونا

شپه کړه د دغې ابادا | په اخيره مړي ګناه

چې په داکي ثواب دي | د ثواب دي بي حساب دي

چې خلاص شي له اداه | کوره اوس زه او د ملا

اخر د وظيفه کړه | يا خو وعظ مسئله کړه

بيا اذان

بیا اناسته ای د سودی | ستا د دین و دنیا بهبودی
که قضیه کړې نه ملکو نه | یا به خبر کړې د جهود
یا به و وایه غیر لونه | یا به کړې حکایتونه
بیا اناست کمین یادی | ستا د دین دنیا نقصانها
یا که چونی کوه ای بوو | د غه خوب عبادت تمام
د غانځه دي نوافل | فریضه هم عجز بره
اول ئی شان د پاک لرې | پاک د ځای جامه و
څلورم ستر عورت دی | او پنځم د غانځه نیت دي
استقبال د قبلې یاره | شپږم فرض د غه شماره
بیا اندل و هفتم دی | او اول تکبیر اتم دي
او قیام فرض نهم دي | قراءت لسم دي
بل د رکوع بل سجود دی | د یارلسم اخر قعود دی
څوارلسم د غانځه یاره | به حيل فعل و تل شماره

[illegible]

د ښځې ستر عورت دی | ثابت شوی په روایت دی
په حدیث و په خبر | چه هر لوی دی معتبر
له نامه تر زنګنونه | دا عورت دی د مرده
چه د اعضاو پوښلي دي | عورتې يې ليدی کولی شي
د ښځې وي اصيله | خو بدن ئې نه خو اجيله
تر مرد ندی لاسونه | وي مخ سره قدمونه
ښځه د ډېر بد وي | عورتې يې ښې پرده نوي
او د وينځې عورت چا | دا دي ته واوره ملانه
له نامه تر زنګون | بې له ولو زنده اوږه
چه د اعضاوو پټوينه | د عورتې کاند عورتې پرې سنه

[illegible]

په تمانځه کښې قراءت دی | لازم شوی لک فرض دی

د واجبات ذکر

ورپل لستنه په دوقت | کې د گرین د روایت
بیا په د ترتیبات دی | فرض د تکبیر قراءت یې
او یو نوی شروع نه خو | کې هر یو دی رکعتونه
قراءت فرض وی یو که | فرضو نوی په دو کې

باب په بیان [illegible]

د لمانځه واجبات دی | د ولس خبره دی زیات
فاتحه د سورت دی | په امر د دوی قراءت
بل ترتیب کړه په ارکانو | په لمانځه کې مصلیانو
بل واجب تعدیل بل دی | په رکوع سجود کې بل دی
بل امری قعده شماره | لواجبو نماز کې اوزه
بل په دو قعده کې ورونته | تشهد لستل دی کوره
بل په وترو کې قنوت دی | عید په تکبیرو دی
بل د دو لره وا خترو | تکبیرات دي ضرورو

بل چې جهر بې جهر کړي بل اخفا دي په خپلو کې
بل له فاتحې زیاتې دي تسلیم ته په بل خوا دي
بل له فاتحې زیاتې دي تسلیم ته په بل خوا دي
د ولس واړه دي په وړ کړه نام په نام یې شماره کړه
خوله کا به اکثر هسې په لړي تېر د به کا
که سهوه په خطا وي نه په قصد وي په عمد اوي
سجده سهو واجب شي لا د حضور طالب

سوړه د مانځه پاره د روښت څېره د به
اول رنګ د لاسو شو تر زمو د خوږ و د
تراو زدي په زړنا شو سوړ ته بر مر د ابو
چې تکبیر به د وي کوي لاس د ضمیر تسکوینه
بل په حال د لو کوت په اندغ کړه نرت

د تحریمې تکبیر امام یا … چې بلند تکبیره کاندي

له بعد له تکبیره بیا دی … ثنا هم دلا ثنا تل دي

ولي دا یې ثنا یې دي … اقتدی له بې سینه دي

بل سبحانک اللهم … په نمانځ ده د ابتخم

ورپسې اعوذ بالله … له پسې بسم الله ده

بل سنت امین ویل دي … بیا په فرد و د خلوت تل کې

بل تسبیح ویلا د رکوع … په رکوع سجود کې ده

بل نیول د زنګنو … په رکوع کې پلاسونو

خوریدات ګوت شماره … په زنګونو کې یا ده

بیا سنت زده کړه قومه ده … تسمیع تحمید جلب ده

تسمیع یې امام یا تله … مقتدي د تحمید کاندي

منفرد د جمع وکړ … په تسمیع تحمید [illegible]

بل ایښوده د زنګنو … بل ایښود دي د لاسونو

هغه وقت چه په سجده کا — د ابتدو کا پر ملا

تو لسم ئي تکبيرات دي — د قنوت لا د عيدات دي

د رکوع کښ د جلسې دي — د قيام کښ د قعد دي

بل سبب کښې پر پاسه دي — پر دياس کښناست دي

ورسره دوه دوه دبر — د ستې پښې زده کړه وي

واقعده دو مردان — هيښ نه د دين زيان

دوي دته ولکوين — دواړه پښې دو باسين

پښې لوري واوړان — مسل د هيښ حيان

د ورو د لوست بيوښتم دي — او دعا يد هم وښتم دي

ول لوستي هال دين — تشهد چه ولوستين

په ثاني قعده کښ باندې — څما د نماز کذ ادم

دروښتم بخاص عام — چار پاسته ذي سلام

په سبني لوري لا ول — بيا په لوري دويم حثل

لا عاري

[illegible] طالب کړ حبت جو ... [illegible]

مخ [illegible] دی لښت [illegible] دی

دل [illegible] مرکور [illegible] ترشمار تر حساب تیر دی

سرود [illegible] بیان کړم پښتو [illegible] بیان کړم

کا [illegible] نظم [illegible] دی [illegible]

ادل دا [illegible] ترمرو [illegible] دواړه [illegible]

دکښې کول د [illegible] السته [illegible] ماز کړان

دل دادی [illegible] مستحبه پر زبان

[illegible] لوست د قراءت [illegible] پزینت کړه

لا الحمد سره [illegible] چه دم کړه لقرآن

[illegible] د [illegible] تسبیح زبات تر د رکات

[illegible] د بیلې د خل خبر دی

دا [illegible] پس اول بسم الله په هر ځل

چه محل د تشهد را شي — لو لرم تا ته ويل د اشي
چه يو الحمد لو لې — بي سورت ځما دا دلې
سجده گاه ته گوره ځان — په قيام کښې و او رمان
په رکوع کښې پښو ته گوره — ابل لوري په نظر زغوره
په زنگون دې سجود کښې — سينه ور په قعود کښې
د سلام په وقت نظر — په اوږو مه لرم په کوړ
اروي که د پيش دلې — پوښيده کړه ته خلاځيلې
که ته نيزې نماز کذاري — نو هڅې دفع کړه دې يداره
په رکوع کښې برابر — لوه شا الحيل سر
لقيام چه کوزيږې — و سجدې ته روا نيږې
اول کيږده زنګونه — لدې پس بيا لاسونه
لدې پسه پوزه کيږده — بيا جبين و زينس پريږده
د قيام د پاره پوې — د دعکس په خوي لوي

يا به عوض کړې وکوڼه | يا به عوض کړې [illegible] واخله
يا به کړې په [illegible] کښې | يا به کړې په [illegible] کښې
[illegible] کله کښې | پيغام يا به يا کاله کښې
يا به عوض کړې [illegible] اسه | مزرک يا به د عنا زکي اره
يا به عوض [illegible] کښې | يا به عوض کړې چين [illegible] کښې
يا به خوي د خوبنيا نه | کوي نه د صالحا نه
يا به قصد بواجب تر لعه کړه | يا به قصد په سنت تر لعه کړه
عوض مکروه بداوله | بيا رته او لديو اده
چې خداي تر عوض قبوله | مم د منځ پياک [illegible]

[illegible]

ما توکي دوه رميشت خبره | دعا ځه دې اې عزيزه
ادل د اجه کا حسبه | لږي دې دړي لو بره
يا به قصد سلام وولې | يا د بل سلام به اخلې

یا به زلزلې مړ جمعه | یا د اوار له [illegible]
یا به اوښه یا به ا ، لوبې | یا مرغی شوی کوې
مو بعد له خاجان | یا به غاندي واوري [illegible]
یا خوب بېي وتړي کا | د خپل نه دیل وتوبه کا
یا فح لغیر وا خیسته | او ولی اسام ماحب
یا قراءت به لقرانا | لوري لوي خاجان
یا د اشیان غلط خواني کا | چه نه غیر د معاني کا
یا لري به سجده کښ | دوا له بیښي یا له زملکې
یا خوانست خداي کړین | هر چه خواست لپنله شي
یا خه خښتن یا خه خوان | یا کشیر عمل کوینت
یا بنا خه جه و د رین | ترامام وراند شبن
یا د وقت چه کذ ا دین | قضا غونخه وته یاد شي
او نقالم شیره کم وي | وقت فراخ پیهغه دم ق

یا دوص

[illegible] ... لهٔ مونځ اې مومنه
... [illegible] زده ... مونځ ما تهٔ هم کوره
[illegible] داد ویشت بیا کا ... حاصل به مونځ خپل فساد کا
هر چه داد و ویشت پیدا کا ... حاصل به مونځ خپل فنا کا
[illegible] ... نه ... ما بل صبر [illegible]

هم رکوع د دې کوین ... هم سجود د دې کوین
د رکوع هم پده نښه ... او سجود هم پده نښه
[illegible] په اشارت کا ... خوښ تر لر خدای رحمت کا
[illegible] د رکوع وي ... سجود د مرفوع وي
چه فرق وشي مسلمان ... د رکوع سجود ترمیان
کي نوې نوانا دنا ښت ... نور د کانده مونځ چه لاست
کي ... خلق روادکا ... ور ملامت به پنا دي

څوک اوبیښ دکاند جانان | وقبلي ته دا ورده مانځه
کاوبنځه کا پښیمه زوادي | دل پتوله به ترلا ذکي
اشارت چه معتبر دي | په اباب کښې خاص دستوري کا
کېدای توان نو یې | لوزیب عونځ تریا توستین
چې ي خدای لرنځ نه شه | یا لاته عونځ دمدوکا

کړلپان مونځ قضا شي | یا بقصد خواه یخطا شي
حکم دادي پده یاند | چه قضا دکاند ورپاند
لدي نیس پده بوي | چه وقتي کا یخوي ادي
لقضا وترك فرض دي | دا ترتیب په الله ترې ي
حکم شبه وقت قضا شي | یا تنگي د وقت پیدا شي
یا وقتي په عبیر وکاند | د قضا مونځ دو پاند
دا ترتیب په دا ذخیره | ساقط شي خا هزیره

خصر عازي

چو ناري چې موږ لا کوينا کې د شك په نوکي هيڅ

باب په بيان د شك د دعا نيت

چه ما څو دي کړ ادا لي   له دا شك هي وپېلي

فرض ئي چه پاته باند   چه دا موخر د بيا وکاند

او لا شك دير دير کيږي   هيڅ رنګ ترې لمنځه

طالب يقين د جان   عمل کاند واو رماد

د طالب يقين ي نوي   هيڅ لوري نور ريړه دي

شرع حکم په اقل لك   په اقل د دي عمل ك

وا ردي د قعده وكا   په اخاي کښي کښينه کا

که په اي طالب وين   دا قعده اخرين

[illegible]

که شبه د چا وشته   او قبل نه پېژنې

و نه کاند ته بل   د قبلي پوښتن دل

او که څوک حاضر نوي — فکر که لازم پر دوي

چه یقین ئي ماندو شیا — هغه لوري ئي قبله شیا

نو د عوذحه و دته کوبن — څو یقین ئي پیدا ئي دين

کي بیا یقین و سبوري — نیم انبخه کبن پیل لوري

نو دو چار و وزي جان — هغه ته وا او ده مان

باقي عوذحه د پر بنا کا — نه چه عوذحه لسر بیا کا

او که عوذحه و کذ ارین — نو خبر د اهیب شين

چه یقین کري پر ما و — هغه لوري په خطا د

قبل نو هغه حوات — عوذ کره څه وایم و بات

دغه کري عوذحه ئي و شه — نه چه بیا واجب ئي شه

[illegible]

هر چه خوف د دښمن وي — یا که مال یا د تن وي

که قبلي ته عوذحه کوبن — زند بینه ئي څو [illegible]

عونه

غونځه هغه ځوانه دکاله　　چه قدرت لري په پاند

غم د احکم د رنځو روي　　کم ځ کړ پده صبر و روي

د قبلې پلو ري جان　　چه غونځه کاند واوطن

کر ځوك نيت د سفر وك　　پلوطن چيرته تللك

او ميانه تل بګوين　　ددي د رڅو لار لوين

فرض د دوه ركعت كاند　　څلور نه دي پده پاند

چه څلور ركعت وين　　پده دوه ركعت شين

څوي نوي کړي نيت　　نيمه مياشت د اقامت

يا داخل پوطن شي　　د غه دوه ورته باسه شي

هر چه دوه ركعت دين　　يا په دوه ركعت وين

دا ن نه حكم پابند شين　　چه داواره كذ آ بين

او د وتر قصر نوي　　د تركل واجب پده وي

دسنت پر رخصت ۔۔ ده یدا علي روایت
کي کاند هر کوره شبوي ۔۔ کي نکامیږ پر نوي
فل بعض اما ما ن ۔۔ دکیلي مؤمنا ن
چه دیره شپه نور کاند ۔۔ چه تل کا نشت پر باند
بعض دا دلک ڤیلي ۔۔ یکتاب سن مالېږ لي
دصباح سنت دکاند ۔۔ دبل وقت نشت پر باند
م روژي کړ لرين ۔۔ پسفر کښي روا بدين
ولي نوي لصنور ۔۔ تعالي فنجکله سفر
ه دمه به مهرباني د ۔۔ جي کړي اساني په
بويه نه چري ثنا کړه ۔۔ پهر دم مولي مولي له

[illegible]

اي غازي لماڅه ده کړه ۔۔ چه غوخږي امام مکړه
داتکبير اولي جان ۔۔ الدنيا وما فيها ن

طول

بهمه وار بهتر دي | د نبي دخل خبر دي
كرم شوي دبت كاند | دقران تلاوت كاند
خلوت كاند بي عد | رياضت كاند بي حد
هم يو ورخ دي صايم وي | او يه رست شپه قايم وي
اكبر حج وكا حاجي شي | او غزا وكاند غازي شي
علم وكاند فاضل شي | حفظ وكاند كامل شي
هم بنا كا مسجد و نه | يكيني تل واي درسونه
يا بنا بيره حجره كا | خان لخلق كناره كا
پهر سياه نفي اثبات كا | دم نك نه دره زهد زيات كا
كاه كي ذكر جلي كا | كاه كي ذكر خفي كا
شپه و ورخ توبه توبه كا | تل ژړا كا خندا نكا
پيني سره مشهور شي | پهر غاي كښي مذكور شي
چي تارك د عشق وي | شرمنده به په قيامت وي

د خدای د لار غل وي · بتحقیق د شیطان مل وي
عین حدیث په ناطق دي · چه تارک يې د نمانځ دي
لنفاق په امان ش · په امان د هغو لړاین ش
راشه مسکري په نمځو · د نیځو واړه وقتو
لامام سره ګذاره · تل شما یار د نیند ا ره
چه الله وته مقبول شي · هم مقبول په پاک رسول شي
جماعت دي عمر دان · سنت د دي زمان
د دې دي عوتخ کاپامام · کو نبي کو نبي نیك فرجام
ولي د دې دي مستورات · ځکه خدای کړ حق برات

چه فارغ شي لمانځ · بیا دعا کړه ته اغاز
بخواست پورته کړه لاسون · پر زړه تیر کړه ګناهون
د والرستړ ك ګناهګس · پر ژړون دا و سوبیاګس

گناه توبه کار یم — لکه بیدین وی زاری یم

پر زاری دا یې چې بنده یم — ربه تا ته شرمنده یم

ښه دې تېر ته دې گناهون — گناهون لک غونا

ولې ستا کرم ته هیڅ دي — ته هیڅ کړې چې دا هیڅ دي

رحم ته وکړې رحیم — کرم ته وکړې کریم

ته غفاري ته ستاري — ته خاوند پروردگاري

که هر څو دا نه کرم یم — امیدوار د کرم یم

که هر څو زه گناهگار یم — ستا د فضل امیدوار یم

که زه لوم یم ته کریم یې — که زه عاصي یم ته رحیم یې

زه لا تا غواړم بښنه — کرم ته وکړه بخښنه

د کرم دریا نه یو یې — تر وخلاصي به [illegible] شوي

بخښنه غواړم بي تا ن — رحم ته وکړه رحمان

بخښنه غواړم بي تا ن — رحم ته وکړه رحمان

رب بخیل کرم ته کوره | له عصیان ته تم مه کوره
پناه ده د کریم وه | پناه ده د رحیم وه
پناه ده د غفار وه | پناه ده د ستار وه
بحرمت دد احسان وه | پناه بحرمت دد قران وه
بحرمت دد حرمت وه | بحرمت دد حضرت وه
بحرمت دد نبیان | دحم پیغمبران
بحرمت دد عشره | دعشره مبشره
بحرمت دد حرمین | بحرمت دد امامین
بحرمت دا صحابان | بحرمت دد دوستان
ما بشرع موافق کره | با مان ته ایمان کره
خلاص کندن بلا اسان کره | بلا قبر ملستان کره
سوال جواب د گورستان | بلا بانده کره اسان
ما د قبر له عذاب | وساته رب الارباب

دری

د قیامت سخت گران | پما باند کړه اسان
هم په دې دنیا | تاراج کړه په بدې
د عمل تانه حشما | پنیلاس کړه را عطا
لصراط نه تیر کړه | تیرم تا د پیغمبر کړه
شفاعت د حبیب | رب ته م کړه نصیب
امان را کړه له دوزخ | هم لرم هم له تیخ
هم جنت را ته عطا کړه | ورسره حبل لقا لیه
مور و پلار م و ستنه | استادان خا خبتنه
د حضرت امتیان وا | هر چه دي مومنان وا له
نه قران مسلمانان کړه | تا غتي په ایمان کړه
هر حاجت خا پوره کړه | هر گناه م اواره کړه
زه عاجز بنده محتاج یم | سرتا پا په احتیاج یم
ته رؤف هم رحیم یې | هم غني هم کریم یې

ستا کرم هر کوره ډیر دی — تر حساب تیر د بیر دی
تا بخښلي د مغفرت دي — تا بخښلي د مهربۍ رحمت دي
جبر خواست نه کوم ملتان — تر وزه خواست کوم له جانان
پر شان تر خواست لري نه — لیس لنا غیر ای مومنه
دا وقت د قیلد وی — هم کرم و دید و دی
عرض دا چه الله شاید — او پخپل عجز ونه نما
معترف پخپل گناه شه — پدر کاډي عذر خواه شه
بیا چه وخدای رحیم ری — گناه ی تیریږي
پزاری چه خواست کوین — بنده خدای قبلوین
ول دی بخواست خو سنیږي — هیس نه چه هیریږي
ده پخپل دي ویلي — بقرآن کښ ما الیذلي
ای بنده خواست کړه دي — قبول د خواست بیا دي

با شتیا ... رد ... رحمانا

وص

فرض روژه د رمضان ده — لازم شوي ستا په غاړه دي

لیکه نیت به روژه نشي — چه نیت وکړې روژه وشي

د نیت وقت کښې لا ال — تماښام تر ذوال

که نفل که فریضه وي — د نیت وقت تر غرمو

هم د غرمې لږ پس — معنی نصف د ورځې

کفاره که روژه وکړې — بې نیته بل معذور نه

د حکم د قضا دي — هم د نذر مطلق دا دي

د نیولو وقت یې جان — صبحدم دی دا وړاندې

د ماښام غوښتنه چه وا شي — لو افطار بیا شي

لمانځه د کړې روژه داره — نیک عمل نیک کردار ه

هر څه چه په غذا بې شي — یا هغه چه پر [illegible] وا بې شي

د یو مېر تر حلق یې تېر که — یا اجماع کول پهر که

پیداچار نما تیږ ی — روژه ستا بې شک که

که په قصد وشي لتان — دغه چار وا ره ماه

کفارت واجب پنا شي — هم قضا واجب پنا شي

که غذا یې خوړ نشي — یا دوا یې خوړ نشي

لک کا نږي او نه و اوره — یا هم وکي وني يا خاوره

يا لړکي دي يا واسنه و — یا الدي قسم و رخه وي

کې ترحلق تیر کړه — خواه په قصد خواه په هیر کړي

کفارت د ر پاند نه اوري — او په قصد که قضا اوري

په نفلي روژه کښ حان — چه کړي مات وا وره مان

قضا ده بې کفارت — حنبرشه لر و ایت

دغه حکم د قضا دي — هم د نظر حکم دا دي

[illegible]

تل عمل په روایت که — کفارت په دا صورت کړ

کړ دي

که د توان په انو بنا — بیانه ده د دنیا دین
که د توان وي لا ودل — یو بنده ازاد کړه دل
بي ده بي بنولي بوي — بي تقوى بخوى کوي
اد که بخښه کفارت کا — داد هم په دا صورت کا
ول دا که حايضه بيښي — تو دا مينځ د نفاس بيښي
خه ادي پري باند — چه روژه د ترک کاند
چه لدي نخښي پاك — اتصال د بس دلك
که بدام نه توانيږي — نو ربه اپه تو خلاصيږي
چه صباح بيګاه خوارېږي — شبنه وزي په پايږي
چه همه د دوي فقيران دي — هسې نه چه دوي غنيان دي
يکتاب کښ دي راغي — ما په دا استرك ليدلي
که نبه ده وي که زاړه دوي — چه روژه راشي پرشادوي
او امر و نه نبيا رشيا — اول نفي پرهيز کاده شي

روژه دی سنت نهاد کا | تراویح هم کل اداکا
حبیب خلاص نیسه رگناه | لکه طفل بی گناه
چه اوس جهان در وي | خوشحال به پر پر موي
بشارت به باندي وشي | دایمان چه زري بشي
څښتن شد ن به پرساني | پر به قبر کلستان شي
حبیب شان به لار کیزي | سوال جواب پرسش نزي
هم به دي ستایشت حور | به خدمت ورته حضوري
چه رقیر به پاخیته | بوي دي هم مشلو به ترخینه
نابیشته پیداشان دي | چه له نوره تابان دي
خلاص به وینه رهیبت | دقیامت له مصیبت
هم دعرش ترسوري لاند | ناست به وي آرام کاند
پر به نوي ولزنند ه | به صوف به اوسه ځنده
پاک رسول به ي شفیع شي | ملایک بي مطیع شي

په سپین لاس بنا مه وکا　　تخت ور زیر اختر کا

تصرف به حبیب شاخي　　لاك پارچه پد و انخي

په هر ق باند به سوزي　　ملائك به ي په ترخي

طرقوا به ورته لیزي　　صد رحمت به پر وریږي

سره خلعت به ي په بر وي　　سبكي تاج به ي په سر وي

بهشتیه شراب به څوي　　د جنت پلوریه زړوي

ورسره به کا سند ر　　مست حور قلندر

د دریاو نه به وهینه　　وران د رسو به رخشته

مبارك به ورته داي　　سلامت به ورته واي

ورته به وار دوي ند　　په شان شان به نغاك ند

آفرین به پر والنینه　　په شان شان به ي شته

په بدن به ي خوشبوي　　په اواز به ي مستي

په جنت کښي به داخلشي　　په آرام به تل تل شي

نورانی شکوفې لری — اتې به گل تر ده چاپیری
چې سادل به یې ویرانه — اهتمام د دلبر کا شه
هم به دی سنگی توغونه — وزیره هم نشانونه
دایم خاوره د اطلس و — در زرکشو رسند سو
نغاری دی د فریادی — کروزی دی کسرنادی
کسر وردی یکدا رباب دی — کتانون دی هتال دی
ودسره به غزول شی — چې ددې به خوښیدل شی
چې اسباب د سلطنت دی — او د عیش د عشرت دی
کل به ده وته مهیا وی — په فضل د مولاه وی
د گل غم به یې غم وی — مست سیراب به بېهوده وی
په تنا به هغه ادری — ریښتا کړه به چا کاروی
هرسړی چې رد زه خوری — قیامت به یې منځ توری
خن کندن به یې گران وی — پر ویره به د ایمان وی

تنکه تاریه

ګلزاريک به هر ده ګوروي کور پېده باندې به اوروي
سوال جواب به پيدا بخت وي کار به سخت د دې به بخت وي
مصاحب به د شيطان وي هر کوره چې ير به ارمان وي
چې لمبر به دې يا ښځې زړې ويني به ترخا ښځې
صبح به ص د ده نوږدي چې به تورکښ به تورسلوردي
پېر به تهر د رب وودي شرمنده به بنکت کوي
ص به يې به زلې ځېبند چې لندي به ... موبند
مناص به نوي رهېبت دقيامت لې مصيبت
په کور زوند دبي مرهٔ په وحل به يې اوترکا
عمر ولا به پغار مه دي صبح سايه به باندې نوي
دکري به اشپېرنې به خولوکښ به دو پيرې
ولزښت ده به پرېزود کا پرېږه به ديده کورستي
په صراط چې بکښ رکا داکرزنه به مد رکا

خای ښتای به چیا بونه   وزنه شي لك لوزعونه

نا ریکي به پاند و شي   هو کوخته به پیده تل شي

خای ښتای به در بلیږي   پر بو توته به جومه یږیا

خواخر به زلي بر بوزي   د دوزخ به اور به کوي

کرفتار به عذاب شي   درست صورت به بي کبا

هرساعت به عذاب بیزي   هیڅ ساعت به نه قبلیږیا

که څوکا ار ما لونه   که هر څو کا فریادونه

د غم حال به د د وینه   څو پر قهر د رب وینه

که بیا دي مهربان شي   هو الخلاص به د دوخان شي

خبردار اوس دیننا   پروژ و ترلو یخ یاره

د بندګي د ته تیار شه   له بدو نه ویزار شه

چه له قبره عذاب خلاص   وځي رب نزد خاص خاص شه

زکوة فرض دي اي یارانو … پجله دنیا دارانو

هر سړي چه دنیادار وي … داصاحب نصاب مالدار وي

بالد زکوي پیدا شي … که غذک نو اشیا شي

او زکوة چه ورکوینه … برکت ئي په مال شینه

هم په ... شي لوده … هم له غلو هم لا بوینه

هم په عمري برکت شي … ډیري مال دي ...

برکت ئي په اولاد شي … په اولادي د اولاد شي

سربلند شي په دنیا کښ … ارجمند شي په عقبا کښ

په خداي کاندا اشنا … که هر توري ...

هر طاعت ئي قبلیږي … هر حاجت ئي سرلیږي

په عزت به له دنیا ځي … په رحمت به له دنیا ځي

زکوة بیع د جنت دي … د دیدار د نعمت دي

هر ثواب د غازکذار دي … هر ثواب دي ...

هرچې ما دي بيان کړي نام پنام مي عيان کړي

خداي به ورا زده ورکا دا وايي دا ذکر خبر کا

لا به زيات ورته عطا به عطا به عطا لا کا

د زکوة لره برکت اي مومن نيک سيرت

دا حديث د پاک رسول دي په ليه خما قبول دي

هر سړي چې لا زکوة دي د صلوة کا لا صلوات دي

کوم څو دي عوز کوي عوزي خداي نه قبلوي

نه روزه دده قبليږي نه خير دده کيږي

برکتي د کور ورکشي هم په دين و دنيا سپکيږي

که دنيا وبنه دي ډېر تر شمار تر حساب تېر

لا به زار تر زار خوار شي په خواري به ګرفتار شي

و دان کور به يې زر خوشي خيل زوند ون به باندا ور

به اولاد به یې زنځ کړي   مال و ملک به یې کړو وشي
دغ صورت به یې ونخوړي   درست جهان به ترنور شي
چې زلوه چه مال وي   په دنیا به یې د احال وي
مغرور چه ل دنیا شه   هر وا یې پیا واد ره مانه
دا عمر ویره پر چپر   بابد وي ترحد تیره
شن لنډ ن به په سخت وي   به عذاب به دا طرخت یې
مرغ ر نک به یې بدر ندي شي   کور به بابد به تنک شي
رهبت به لوزینه یا   سوال د وابه زني لیري
ددرځمه د ده مهران   دا به شي لپم ما ران
خوار به پیو شهسه   به یې عو سبي په لکو یه
مم به دي پر داغاوه شي   په دي غذا وه شي
دده میني د دعوا   دا به شي لوتره بلا
به ده باند به پر عسکا   تو لیبو لا نذ کا به یې دل کا

دده مال دده ځای رهزن تم یې بیا

که اوښان وي که آسونه که یې نور وي که کیسونه

دا به واره شي تاوان په قیامت دده مرګیان

په دوزخ کښې به لوی شي پر به بل دده دوزخ اور شي

په خوړلک عذابونه چه د نشي حسابونه

بده باندې به شي پېرزي څو پر قهر د رب لېږي

که بیا دي شي مهربان لوز به خلاص شي دده ځان

د رکو ټیو د کړه وروده سبق نه کړه په شکور

هم ستي په عمر سا به لس هم ستي به اصحیح لس

هر کله مکر کوو هیږي چه به دا دنه خلاصیږي

دا دې پای استاد سود ده ستا رسو دا دو به بود ده

که عمل به د او بل کړه دین دنیا به ددواړه خپل که ده

ای مؤمن نکته دا ونه — دا نکته وا وریه له مانه

چه شیطان فرښته دی — په زیب د هر ښه دی

چار یاسته کړله طاعت — د مولا له عمل دنت

په فریب و په مکرونو — په غلولو په عدنو

دل دی هر کوریږدی — تر حسابه تیرو بیږدی

راه او په تیره تر حد اکرم — په پسنو بی اشنا کرم

کړه څولکه ی لولبیته — په فنا دی خبر نشته

نو د په هیرو ونږی — په پلی یاو ونک

ولی زیان لک بدیو شته — د دین کله په مکر نشته

ادس بیان کوم ورو ده — د هغو مکرونو کوره

اول دا چه څوک طاعت کا — په اخلاص و په نیت کا

د په ما یکیو طاعت شته — په دا شان په دا صورت شته

چه ونی عبادت کړه — دا په هغو محنت کړه

حاجت نلري موږ لا   وطاعت ته د هیڅا

کړي رب پښتیا رضمون   ردبه وکړ د ملعون

پداشان چه ای شیطان   خطا لړ دي لر دنیا ن

په اوازده سفر بدرووم   بي توښي ښه هورکوم

او توښه د آخرت   لو ښه توښي بې طاعت

پس لازم دي تا کرم   په اخلاص او سینه نیت لرم

چه موري خما به کا وخت   خوف د نري برقرار شي

چې دا مکر ښه پسیاد   نورکا دا مکر اغاز

چه دا وقت د خوشحالي   نه چه دا د ملالي دي

پاشه اوس هوا هوس کړه   کړه طاعت کړ باري بیس کړه

همیشه چه عمر تیر شه   یا وقت تنګ عشق ظالمه دهير شه

کړي رب پښتیا رضمون   ردبه وکا رد ملعون

پداشان چه مرلک خما   پلاس کاله دي حشما

کتاخیر

کړه تا خپل کرم بطاعت کښې — ځان لرم پوهه په معنی کښې

ستا یې عمر هې وفا ښې — په تلوار الحاجه ښې

یې تا خپلې وو انک — کړ پلور د کو زستان لک

پار یې پا توبه کړ دن شي — د طاعت چې زړه تن ښې

بیا به لوم عذر هو زی لرم — ځان به خلاص خړ کړ دو ا

بس لازم شو ای لی پیره — چې طاعت لرم بی به خیره

چې د امکو ښې پیاز — نوز ک د ا مکو ا

چې زړ پا خه په تلوار — و طاعت ته شه طیار

په تلواری ته و کړه — ځان زر خلاص وز نکی ته

توهی وان شه فلانه کار — د دنیا د کا د و باد ته

کډ ور وُبه ی کو بیه — کادې چپل برو ران وبیه

پیدا مکو بس ی یا د ه — ځپا یاد غازه نیکو کا ده

بل عرض یې بی نقصانه — بو رضه توی و اوزه ما

کړي رب شي رحمونه ... ردېدو لې د ملعونه
پداشان چې اي مکاره ... د دنیاو کار د بازه
پټلوار و په سرعت ... کړادا لرم عبادت
بي ترتیب به دا شي ... مخ به رب ته تور خاشي
بیا هغه کار د دنیا ... ور ان لباس شي خا
نوم ي و دي په شیطان ... پلاس کښېږي بي نقصان
د بهتر چې په ترتیب ... طاعت کړم نه بي ترتیب
او کار د ون د دنیا ... وساوم زه په مولا
چې دا مکر شي پیدا ... نو زکادا مکر اغاز
چې اي یاوه طاعت کړه ... په ترتیب سري ته کړه
خلق وتا ته لوري ... تا به ستائي يهر اوري
په امکر کښې چي کوده ... بل غرض نوي اي اروده
مکر دا چې ي یا ... په طاعت کښې شي پیدا

لکه در

کي ربشي رحمونه زده د کار د ملعونه
پد استان چه اي بدبخت د دي پکار ئيش سخت
چه د خلق په کښته او د خلق پستا پسته
هيڅ موقوف نه ئي خما چه پکار ئيش ختما
مال بيين د حق کاته دي چه ئي ده ته جار واته ذي
سود زيان ئي دي لدنه نه لرنه اي را ه زنه
بيس کاته به د بل خه کرم پطاعت کښ چه د ده کرم
چه ئي دا مکر شي بسيا ز نور کا دا مکر عا د
چه ئي د رخ په دا جهان عابد نشته ستا پشان
آفرين ستا پخوا ر ديا ستا پهيت بيدا ر ي
آفرين ستا نطاعت ستا پهيت ر يا ضت
پد امکر لبني جان عرض دا دي واوره ن
چه دين منشي دين خوذ غاشي او خوذ بين

کړي رب شي رهنمونه | زده وکار د ملعونه
پداشان بختا خدای | شه وماته رهنما یا
د توفیق دوا دا [illegible] | پچیل فضل برا عطا کړه
سبب چه د توفیق | لما دي شما رفیق
چه خود بین او خود غا شم | عالي قدر ته مرحبا شم
~~چه خود بین او خود غا شم | عالي قدر ته مرحبا شم~~
بس لایق د کل ثنا | بل څوك نشته بي مولا
چه ي ته کرم پداشان | په کرم او په احسان
چه ي دا سر نبي پیدا | نوزکا د اسر افاذ
چه اي یاره طاعت سه کړه | عبادت په ته کړه
چه ظاهر کاند مولي | وعالم ته زهد ستا
له دا امر په تلبیس | عرض داوي دا ابلیس
چه طاعت ي پیره باشي | او بخان د ده بلا شي

دز

داوه مکر تمام شو   مذکور د الهٰ نام پنا شو
هم ز دوی پوره شو   د مکرو نو شمار ه شو
دا دواړه چپا مې کا   اوپیاري یا خاطر شا د کا
خدای دې بس نه نصرت   په دا دی عبادت
هم طاعت یې آی حانه   پاکیزه شي لنفصا
مابه خان دي از میب   او وتا ته مبتو
کي یاد کړ سود بستا   نه چې سود به بل حاوي

شو ختم د کتاب هم شه   چه تمام شد الحمد لله
کل مذکور یکښ ده دین   شکلي نور عجیب سپین
هر صفه نیکو کار دي   د الکتاب به یې پکار دي
ممز به خو بنبیز یا   لي عنبر به ز هیر بری
پیښو ز بده اسانه   لي وقت دا د زه مانه

مختصر و بل دی گوره | مختصر مگی بدی گوره

پنځوسو د سنت پوره دی | محمد دین پکښ مذکور دی

کی لولی سبق کتاب دی | که عمل پری کړه ثواب دی

که عمل کړه سود د خپل دی | په اتل بهبود د خپل دی

نصیحت نور مره کیږی | د دانا ته کړی پوهیږی

هرچه ماز ده د حماد و | له دی ژبانت چی به نور چه

که چاپی نوم پکار دی | د نام می طلب کار دی

زه خاکپای د عالمونو | رشید لوی می مومنانو

د سلطان حسین فرزند یم | د عبد الرحیم د لمسی یم

او په اصل قریشی یم | په قریش کی فاروقی یم

په نسب جوړ نسب | په نسب شی کړ نسب

داو پیانی معما ده | و د ناته معوید ا ده

لنګر کوټ وطن د حماد ی | او مساوی مسکن حماد ی

اعلی

ولي داري يا خپې ده | خپې بدو ترځلي ده

خلق ده پښتو هيڅ يا | چه پرته ده پوهيدي

مكر هغه چه پوه شوي | دي لدي بلا خلاص شوي

كي رب شي د هغه | ردلرد كار د صاحب

په انسان چه اي مردان | بدعمل بد كړ دان

چه اصلا [illegible] زه به اظهار | د طاعت نلرم [illegible]

زه سنه يم مال بوي | چه طاعت كړم [illegible]

نو زه به هو دنه ده مو | رضا بوي نه خمسا

خواهره و يينه | خواه دي محني لرينه

ولسو د زيان خدا | به اظهار او به اخفا

[illegible] معلوم وماته | بس عرض شا برضا وي

چه دا مكر شي پيسا | نو زدا مكر اغاز

چه دا مكر پيسا | نو زدا مكر اغاز

چه طاعت ته د حاجت — نشته واوره روایت

ولته بي نیک بخت — پید اشوي یا بد بخت

کوي نیک بخت ي جنتي — کړي بد بخت دوزخي

که طاعت ذدي کړنوي — دوا په حکم هیب شوي

پس مهم د جنت — نه وه نشو په طاعت

سیل کوم سو دچه طاعت کړم — زیان د کوم چه معصیت

ای رب شي رهمونه — رد برو کار ملعونه

پیدا شان چه زه شي — بقدرت د رب زنده

عاشوي دې فرمان — د طاعت نه د عصیان

پس لازم شوچه طاعت کړم — لیجله بد و نفرت کړم

نظر نکړم نیک بختي ته — نه نظر کړم و بدبختي ته

دل نه دا معلوم — تر و نشوي و کړم ترکوم

چه طاعت بي فائده ني — یا مضرز ا بده دیا